

یگویم کرونا گرفته‌ایم؟

یکی می‌گوید «به کسی نگویید که کرونا گرفته‌ام، آبرویمان می‌رود» ...

ایسنا/آذربایجان شرقی: یکی می‌گوید «به کسی نگویید که کرونا گرفته‌ام، آبرویمان می‌رود» و دیگری «ترس از قطع ارتباط فامیل» و «طرد شدن» دارد، دلیلش هر چه باشد، خطر دیگری غیر از کووید 19 جامعه ما را تهدید می‌کند، پنهان کاری افراد علامت دار و مبتلایان احتمالی به کرونا ویروس جدید. لحظه‌های اول، همه گوش به زنگ بودند و با کوچک‌ترین علامتی مانند سرفه با اورژانس یا شماره 4030 تماس می‌گرفتند، اما چند هفته‌ای است که ترس از انگ اجتماعی و پنهان کاری بر خود اظهاری و کمک به شناسایی موارد جدید، پیشی گرفته است.

به گزارش ایسنا، رئیس دانشگاه علوم پزشکی تبریز، چندی پیش در گفت‌وگوی تلویزیونی با گلایه از رفتار نامناسب تعدادی از افراد با مبتلایان به کرونا و خانواده‌هایشان، گفت: مبتلا شدن به کرونا، قبیح نیست، بلکه عدم رعایت ایزولاسیون و قرنطینه خانگی و کمک به انتشار ویروس، قبیح است.

محمدحسین صومی، خاطرنشان کرد: برای قبح زدایی از فوت شدن بر اثر ابتلا به کرونا، فوتی‌های ناشی از این بیماری هم در آرامستان وادی رحمت تبریز دفن می‌شوند. دکتر سیمین خیاط زاده، مدیر گروه بیماری‌های واگیر دانشگاه علوم پزشکی تبریز نیز در این خصوص به ایسنا گفت: متأسفانه در طول هفته‌های گذشته با افرادی مواجه هستیم که به درگاه سلامت مراجعه کرده و یا در پاسخ به سامانه 4030 خود را علامت دار معرفی کرده‌اند، اما پس از تماس همکاران بهداشت و درمان، یا پاسخگو نبوده‌اند و یا انکار کرده‌اند.

وی اضافه کرد: برخی افراد در حالی علامت دار بودنشان را انکار می‌کنند که حین صحبت با کارشناس بهداشتی ما در حال سرفه هستند و این علامت از پشت تلفن هم مشخص است.

او با اشاره به تبدیل شدن کرونا به انگ اجتماعی و ترس طرد شدن افراد از جامعه، محله، آپارتمان و حتی در بین خانواده و آشنایان، گفت: فقط دقایقی خودمان را به جای فرد بیمار و خانواده‌اش گذاشته و تصور کنیم که دوست داریم، رفتار مشابهی با ما شود؟.

مدیر گروه بیماری‌های واگیر دانشگاه علوم پزشکی تبریز، افزود: آیا بیماران یا خانواده‌هایشان با مبتلا شدن به این بیماری، گناهی مرتکب شده‌اند؟، همانگونه که این ویروس در همه جای دنیا وجود دارد، وارد کشور ما نیز شده است و افرادی به هر دلیلی و در هر جایی در مواجهه با این ویروس قرار گرفته و بیمار شده است.

وی، متذکر شد: اگر دلیل رفتارهای طرد کننده تعدادی از مردم را در واکنش به بیماران مبتلا به کرونا و خانواده‌هایشان بدانیم، شاید بتوانیم این افراد را به درستی راهنمایی کنیم، جداسازی اجتماعی یا فیزیکی با طرد شدن اجتماعی تفاوت دارد.

وی بیان کرد: رسانه‌ها می‌توانند با ترتیب دادن مصاحبه‌هایی با مردم، علت این رفتار را جویا شوند، در صورت تداوم چنین برخوردهایی، تعداد زیادی از افراد دارای علامت خفیف بیماری به ما مراجعه نخواهند کرد و کار ما سخت‌تر خواهد شد.

خیاط زاده، متذکر شد: داروهای درمان سرپایی بیماران با علائم خفیف سبب می‌شود تا بیماران بد حال نشوند، همچنین این داروها آن‌ها را از مراجعه به بیمارستان بی‌نیاز می‌کند، اما این بیماران به دلیل انگ اجتماعی مراجعه نمی‌کنند و کار به جایی می‌کشد که علائم بیمار شدت یافته و با آمبولانس به بیمارستان منتقل می‌شود.

وی در خاتمه یادآور شد: لازم به ذکر است که هر چه بیمار بدحال‌تر باشد، امید به بهبودی او کم‌تر می‌شود.

به گزارش ایسنا، تعدادی از شهروندان، علت پنهان کاری یا اقدام دیر هنگام افراد مشکوک به کرونا، علامت دار یا مبتلا را ترس از طرد شدن، تنها ماندن، متمایز شدن و از دست دادن اجتماع، عنوان می کنند.

آن ها معتقد هستند که بیماران به دلیل ادعاهایی همچون عدم رسیدگی به بیماران در بیمارستان یا ترس از زندانی شدن در بیمارستان، شایعه تزریق آمپولی بعد از مراجعه به بیمارستان و کشنده بودن آن و برخی اخبار نادرست مبنی بر ایجاد نقص مادام العمر به دنبال ابتلا به کووید 19، ترجیح می دهند، پنهان کاری کنند.

انکار بیماری، واکنش های بعدی اطرافیان مانند داشتن نگاه منفی و ترس از بیماران، مورد قضاوت نامناسب قرار گرفتن و متهم شناختن بیماران به دلیل عدم رعایت فاصله از دیگران و... از دیگر علل احتمالی است که شهروندان مطرح می کنند.

بر اساس این گزارش، با وجود اجرای طرح فاصله گذاری اجتماعی و خود قرنطینگی درصد زیادی از هم وطنانمان، بسیاری از افراد مانند سرپرست خانوارها و افراد روز مزد مجبور به حضور در محل کارشان هستند، هیچ بیماری نیز ابتلا به کرونا را آگاهانه انتخاب نکرده است، از این رو با اصلاح واکنش ها و تغییر نگاهمان به بیماران، به جای طرد و منزوی کردن آن ها، با رعایت اصول بهداشتی و ادامه خود قرنطینگی، زنجیره انتقال کرونا را قطع کنیم و ناقل نباشیم.